PARDES PROJECT

Do You Have a Friend? Materials for the Pardes Project have been prepared by the Department of Jewish Education of the Orthodox Union. © Orthodox Union 1996.

Mandell I. Ganchrow, M.D.

President

Mark I. Bane, Esq. Chairman, Department of Education

Bernard Falk Chairman, Collegiate Outreach

Rabbi Raphael B. Butler Executive Vice President

Rabbi Yaacov Haber National Director, Department of Jewish Education

Rabbi Yitzchok Rosenberg National Director, Educational Programs

Rabbi Akiva Gottlieb Chairman, Pardes Project Research

Deborah Fishman Executive Assistant

EDITORIAL COMMITTEE

Rabbi Marc Angel Dr. Judith Bleich Maier Feinberg Rabbi Avrohom Gluck Rabbi Matis Greenblatt Rabbi Allen Schwartz Rabbi Moshe Weinberger

Lenny Khodorkovsky Graphic Designer

Do You Have a Friend?

THE PARDES PROJECT

Cover photo: Emmanuel Santos

How Would You Respond?

You and your spouse have been watching pennies for three years to save enough money for a needed family vacation. Several days before the deposits must be made to the travel agent, your best friend calls to tell you that corporate downsizing has resulted in the loss of employment. Your friend's family desperately needs a loan to tide them over through this difficult period.

In response to a blind ad that you placed in the Wall Street Journal on behalf of your large corporate employer, your closest childhood friend applies for a job at your company. As the individual responsible for filling the position, you note that your friend is qualified for the job, but not the most qualified.

For years, you and your good friend have shared both good times and bad, and exchanged the most intimate of feelings and confidences. One day, your friend confides in you that (s)he has embezzled a large amount of funds from his/her company.

Many of the topics included in the Pardes curriculum are far-reaching and have broad ramifications. The intent of Pardes is to promote sensitivity and spiritual growth through exposure to a variety of Torah sources. It is not within the purview of Pardes to arrive at conclusions relevant to decisions of Halacha. Please consult your Rabbi for personal decisions.

MAKE FOR YOURSELF A TEACHER, ACQUIRE FOR YOURSELF A FRIEND.

- Pirkei Avos

friend (frend) n. 1. One who is attached to another by affection, or who entertains for another sentiments of esteem and respect, which lead him to desire his company and to seek to promote his happiness and prosperity.

- Webster's Universal Unabridged Dictionary, 1936

friend (frend) n. 1. A person whom one knows well and is fond of.

- Webster's Universal Unabridged Dictionary, 1983

It is customary to recite the following prayer before entering into a Torah discussion:

Shulchan Aruch O.H. 110

G-d of my fathers, that וישפחו אכשל ברבר חלכה וישפחו You illuminate my eyes with the light of your Torah and that You save me from all stumbling blocks and errors, whether it be in discussions of what is prohibited and what is permitted or in monetary matters, whether it be in any other Halachic deci-

יהי רצון פלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שלא יארע רבר תקלה על ידי ולא בי חברי ולא אומר על טמא טהור ולא על טהור טמא ולא על מותר אסור ולא על אטור מוחר ולא יכשלו חברי בדבר חלכה ואשמח בהם. כי ה' יתו חכפה פפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתד.

sions or just in theoretical study. I pray that I do not make any mistakes, and if I do, my study partners should not take delight in them. I pray that I should not proclaim the impure pure or the pure impure, the permitted forbidden or the forbidden permitted. I pray that I should not derive joy from the errors of my study partner. Open my eyes and allow me to see the wonders of Your Torah because it is from G-d that all wisdom comes forth, it is from His mouth that I will acquire wisdom and understanding. Amen.

Points for Study

Two are better than one.... For if they fall, the one will lift up his fellow: but woe to him who is alone when he falls; for he has not another to help him up...

Koheles 4:9

Source, pg. 18

A wise man once asked his young son: "How many friends have you acquired in your lifetime?" "One hundred," replied the son. The wise man then said: "Son, I want you to know that which our sages teach us. You can't consider someone a friend until you have tested his loyalty. I am older than you and have spent many years trying to establish friendship, but I've only managed to acquire half a friendship! So how could you have acquired one hundred friends? Go out and test their loyalty and you will see how many friends you really have." After some time had passed the son returned to his father and said, "You are so right. Of all of my friends I have not even found one who would stand by me during my troubled times."

Medrash quoted in MeAm Loaz Avos Source, pg. 19 Choni fell asleep for 70 years. When he awoke, he went to the house where he had lived. He found new people living there and inquired, "Is the son of Choni alive?" They answered, "His son is not alive, but his grandson is alive." He stated, "I am Choni", but they did not believe him.

He then went to his old house of study, where he heard the rabbis say, "Our teachings are as clear to us as they used to be in the times of Choni, who used to clarify every obscurity we had in our studies." Choni desperately declared, "I am Choni!", but they, too, did not believe him.

Unhappy and alone, Choni prayed for divine mercy, and was granted it in the form of death. Said Rava, "This is what people mean when they say, 'Give me friendship or give me death.'"

Talmud Taanis 23a Source, pg. 20

- Maimonides describes three levels of friendship:
- 1. PRAGMATIC FRIENDSHIPS. This is a utilitarian association where two people need each other for practical benefits, as in a business partnership. When their mutual needs cease, their friendship lapses. There is no bond between them.

- 2. EMPATHETIC FRIENDSHIPS. Such comradeship involves a caring responsiveness, a sharing of innermost feelings, both sad and joyful. Life's burdens are lightened and its celebrations are heightened in a relationship of emotional rapport which is rooted in faith and confidence. Such friendships are firmly based and enduring.
- **3.** VALUE FRIENDSHIPS. This association allows for the deepest level of friendship to thrive, for besides their being committed to each other, they share a dedication to a noble idea and value. They collaborate toward the furtherance of a lofty cause. Theirs is a unity of purpose and a joining of dreams. Their relationship is deepened and ennobled as they transcend their personal concerns.

As Rav J.B. Soleveitchik quoted in Man of Faith in the Modern World, Besdin, chapter 5 **Source**, pg. 21

It's amazing how lofty spiritual achievements that seem virtually impossible for an individual to attain can become almost simple when striven for together with a friend. It is, however, only people of unusually high character who are capable of acquiring a friend. True friendship is a spiritual connection. Friends are one soul which is divided into separate bodies. This is the friendship that our sages speak of when they say, "Acquire for

yourself a friend".... true friends whose hearts are connected as one. They receive from and give to each other good character, holiness, and purity. The Talmud (Sanhedrin 110) teaches that if one is suspicious of his teacher, it is as if he is being suspicious of G-d. The same is true of a friend.

Rabbi Shalom Noach Brozofsky in Nesivos Shalom; Chassidus essay 5 **Source,** pg. 22

Rabbi Moshe Leib Sosover commented that he never understood friendship until he saw two drunkards who were sitting together on the curbside. One asked the other: "Are you my friend?" The other responded immediately: "Of course! What do you need?" The first drunkard answered: "Obviously you are not my friend; if you were my friend you would know what I need!"

Reb Moshe Leib of Sosov

A man without a friend is like a left hand without a right... A wise man wrote, "When I hear of the death of one of my friends, I feel as if I lost a limb." A true friend will love his friend as he loves himself... A true friend will suffer harm for the benefit of his friend... Friendship should endure in all its strength and never diminish for any reason. He should love his friend at times of poverty more than

at times of wealth; at times of trouble more than at times of comfort.

Meiri Mishlei 17;17 **Source.** pg. 23

A person should acquire a friend with whom he will eat and drink with, study with, live in close quarters with, tell all his secrets to...and when they study Torah together, if one makes a mistake, his friend will correct him.

> Avos DeRebbe Noson 8;3 Source, pg. 24

of goodness and Godliness that no one else has...The purpose of friendship is for two people with differing greatness to come together to connect spiritually, to uplift and inspire each other and receive each other's greatness.

Reb Menachem Mendel of Vitvask in Likutei Amarim 34;4 **Source,** pg. 25

According to the Talmud, there are instances which require one to hate. This can only apply to a friend... If one is not a friend, don't hate him, but rather take the advice of Hillel and be of the students of Aaron; to love peace, pursue peace, love people and bring them closer to Torah.

Rav Shneur Zalman of Liadi in Tanya 32;2 **Source,** pg. 26

One is required to love his friend just as he loves himself. Just as a person who is struggling for spiritual perfection hates the evil that internalizes within him, so too, must he hate the evil which internalizes within his friend.

Rav Tzadok HaKohen Machshovos Chorutz pg. 166 **Source,** pg. 27

- There are fifteen things that are required of a true friend:
- 1. Always greet him/her.
- 2. Invite him/her to all his/her personal events.
- 3. Only refer to him/her by his/her preferred name.
- 4. Never reveal his/her confidences.
- 5. Rescue him/her in times of distress.
- 6. Visit him/her when (s)he is sick.
- 7. Be involved in his/her burial arrangements if (s)he dies.
- **8.** Take care of his/her needs in his/her presence and even more so in his/her absence.
- **9.** Ignore and forgive any wrongdoing (s)he has done to him/her.
- 10. Admonish him/her if (s)he has acted wrongly.
- 11. Always honor him/her.
- 12. Do not cheat him/her.
- 13. Keep all his/her commitments to him/her.
- 14. Do not lie to him/her.
- 15. Constantly pray for him/her and in his/her innermost heart wish only for that which is best for him/her.

Rabbi Eliyahu de Vidas in Reishit Chochma, Shaar Anava; 29, **Source**, pg. 28 Rabban Yochanan Ben Zakai said to his students, "Go forth and see which is the right path to which a man should adhere." Rabbi Yehoshua answered, "[Be] a good friend."

Pirkei Avos 2; 9 **Source,** pg. 29

A good friend is not only something to find, but more importantly, something to become. Being a good friend implies intrinsic growth within the person independent of the relationship.

Rabbi Avrohom Grodzensky, Toras Avrohom Source, pg. 30

Source Biography

Rav Joseph B. Soloveitchik (1903-1993)

Ray J.B. Soloveitchik was born into a family already known for its great Torah learning. His grandfather and father, emphasized a thorough analysis of Talmud, and it is in this way that Ray Soloveitchik studied and taught his own students. He was awarded a Ph.D. from the University of Berlin, and then settled in Boston in the early 1930's. He became the Rosh Yeshiva of Yeshiva University, and gave weekly shiurim to senior students, while delivering philosophy lectures to graduate students. His accomplishments in both Halachic study and secular study made him a unique Torah personality to Torah scholars all over.

Rabbi Shalom Noach Brozofsky

URRENT LEADER OF THE RELATIVELY SMALL, BUT influential Slonimer Chassidim. A profound thinker and lucid writer, Rabbi Brozofsky has preserved Slonimer classics and thought in his numerous works. His Nesivos Shalom includes a volume on hashkafa and musar (philosophy and ethics), a volume on the Jewish holidays and a volume on each of the first three books of the Chumash. These

are not collections of vertalach (pithy sayings), but short essays on major issues and themes. He has also written essays on education (Nesivei Chinuch) and the Holocaust (Ha'Haruga Alecha).

Reb Moshe Leib of Sosov (1745-1807)

Third generation Chassidic Rabbi known for his great sanctity and love of Jews. He spent much time redeeming Jews from captivity (pidyon shvuyim). Characteristic of the regard in which he was held is the story told in the name of Rabbi Mendel of Rymanov: When Reb Moshe Leib passed away, he declined entry to Gan Eden (paradise) until all the evildoers were released from gehenom and could join him. He succeeded in redeeming them and gehenom was emptied out. Among his disciples were Rabbi Zvi Hirsch of Zhidachov and Rabbi Simcha Bunim of Peshishkhah. He died at the age of 62.

Rabbi Menachem ben Solomon Meiri (1249-1316)

ABBI MENACHEM BEN SOLOMON MEIRI WAS A Provincial scholar and commentator of the Talmud. He summarized the teachings of his predecessors of the previous three centuries. His literary activity covered halachic rulings, talmudic exposition, biblical thought, customs, ethics, and philosophy. Meiri summarized the subject matter of the

Talmud giving both the meaning and the halacha derived from it. He utilized all the rabbinic literature available to him, so that his work may be considered a digest which gives a synoptic and comprehensive presentation of the whole expository and halachic activity up to his own time.

Reb Shneur Zalman (1745-1813)

B SHNEUR ZALMAN WAS THE FOUNDER OF CHABAD Chassidus, and learned about Hasidism from Rabbi Dov Baer HaMaggid, leader of the Hasidic movement. Under The Maggid, Reb Shneur Zalman wrote updated and profound commentaries about the Shulchan Aruch. When the anti-Chassidic movement was taking place in the mid-18th century, Reb Shneur Zalman went to Vilna and attempted to speak to the Gaon of Vilna to try to reach some kind of understanding between Chassidim and Misnagdim. Reb Shneur Zalman later published the Tanya, which was accepted as the written law of Chabad Chassidus. His ability to explain even the most complex issues of Torah made his writings popular with Torah scholars everywhere. Reb Zalman had a vast knowledge of mathematics and science as well. His son, Rabbi Shalom Dov Baer Schneerson, became the leader of the Chassidic movement after Reb Zalman's death.

Rav Tzadok HaCohen (1823-1900)

R AV TZADDOK, AS HE WAS KNOWN AMONGST Chassidim, was one of the most prolific authors in the history of the Chassidic movement. Born into a non-Chassidic rabbinic family, Rav Tzadok became famous as a child prodigy authoring articles and books which later became classics. Later in life, Rav Tzadok became Chassidic and became a Chassid of the Izbitcher Rebbe. Having excelled in both the Chassidic and non-Chassidic world, Rav Tzadok's writings became a synthesis of analytical logic and mysticism. Eventually, Rav Tzadok became the Rebbe of Lublin. His writings are treasured by scholars everywhere.

Rabbi Eliyahu de Vidas

Master of Kabbala, Rabbi Moshe Cordovero. Rabbi Eliyahu authored the massive musar work, Reshit Chochma, which enjoyed great popularity and was reprinted many times. A number of abbreviated versions were also prepared and they, too, appeared in numerous editions. Rabbi Eliyahu and his rebbe, Rabbi Moshe, were so close, that Rabbi Chaim Vital stated that their souls were derived from the same root.

Sources

1 Koheles 4;9

דנה 15

כהלת ד

השבע עשר ולמין אני עמיל ומחפר את נפשי מפולה נסיות חבל וענון רע הוא: המובים השנים פורה אחד ששל של המשם מדב מעפלם: פראס יפלר האחד יכום את הברו אולי האחר שופל וצוף עני להפוש לי נפואם ישבבו שנים וחם להמולאתר צוך יחם: יכי ואלי ולקבו האחר השונם עשור וגדו ותרום

המשלש לא בפרבה נפכן " מוב יצר מסבן וחכם מפולה זכן וכסיל אשר לארי בע לווונה עוד: יד בייטבות הסורים יצא לפולה כי גם בפולכותו נוצר בש :

רעני"ר

לומד אדם מתלמידיו . ולענין הממון רודף המיד אמר הממון : ולכוי אני עכול . מאמר שאיני מעמיד תלמידים ואיני נושא אשה להוליד כמים : (ש) שובים חשבים : לכל

דבר כבן החורה לפיכך יתנה לו אדם חבר נישא אשר שלרים להם מחתירות בעתלם. הבכם מלאכה נעשות בשנים שאין היפוד מתהיל בה לכדו: (י) בי אם יפולר. כמשמעו ולענין המשבה אם תקסה עליו משנה שלו, הבירה מחזירה לר או אם יכשל ולא דקדק את אשר סמע משי רכו כא תבירו ומעמידו על האמר היאר לר בואין בל לו: (יא) דרום להם במשמעו ולענין וכר ונקבה מתחממים זה מוה זמולידים: (יב) ואם ירתספר האחר האם באו לסעים עליו. לתקס

אם שנים הם ימתדו לעדו וכ"ש אם ג' הם יהחים החשולם לא במכרה ינתק. ד"א מי שהוא ח"ח וכנו וכן בנו שוב אין תורה שוסקת מודעו וכן הוא אומר (ישעיה גם כא) לא

2 Medrash quoted in MeAm Loaz Avos

(מישית הדות הפסור (מישאפ לבנה בני במודוברם ענית בחידה אמר ל בנה יענתי להמא הערבו אמר לה אבו של בנו בחיש את היל אות אונים ארם מכל לאועם והדו ומשבתו אלא את כן בחוץ את היל ודקן את כן בנו אחל אונים מאור בני לקנות להמאר לילב לעלים בדי לקנות אלא הוא ידקן ואת כן בני מכל מחד ולכן בנום וחול אם לאבי לילו בילו אתם הבאר את בני מכל מחד ולכן בנום וחול אם לאבי לילו לילו בילו והבאר את בני מבל מחד ולכן בנום וחול אם לאבי לילו לילו בילו והבאר את בני מבל מחד ולילו בנום וחול אם לאבי לילו לילו והבלי והבאר את בני מבל מחד ולהו והוא מבלאו אני לאום לאבי הדוון את מודי בני מודעות כם

(ח) יעוד שאם אדם לומד בתברותא. כל אחר משחדל לעלות על הבירד במעלות התורה. וקטאת חומרים תרבה חכמה. וחו"ל אמרה (ט) למת נמשלו דברי תורה לעץ. שנאמר עץ חיים היא למחויקים וגדי כשם שעץ קטן מוליק את הגוזל. כך תלמיד קטן מוסיף חכמה לתלמיד גדול. משל למת הדבר דומה. למדורה של עצים, שאם יש הרבח עצים, הקטנים מאחיוים אורם בגדולים. אבל אם עץ דולק יחידי, הוא עלול ליכבות מאין עצים אתרים שיגבירו זאש. והרמב"ם כתב שלכך בקרא הת"ח חבר. כיון שחברתו נאה. וואוי שתבחר חבר כוה.

והוח דו את כל האדם לכת וכות. (י) ועוד אומר החכם הזה. שאם אדם רואת את הבירו עושה דבר ואין הוא יולע אם הדבר הגון אם לאו. שניתן לפרשו בשתי אפשרייות. ימה הכף לצד הוכות ויאפר בודאי עשה כתובן. וזה באדם שאינו מכירו. אבל אם רואה אדם המוחוק לחבון וירא שמים, אפילו אם רואהו עושה דבר שאינו הגון לכאורה. ידון אותו לכף זכות. שאם דן אותו לכף תובה הרי הוא עלול להיות בכלל אלו שחשרים בכשרים שלוקים בגופם. הויסובו ברשע, שאם רואת אותו עושת דבר מוב יש לתמות לצד חובה. כיון שאין אנו יודעים בבירור שחזר בתשובה. (יא) וכן אמר שלמה המלך בחכמוש. כי יחנן שלו אל תאמן לו, כי שבע תועבות בלבו (משלו כ), ובכלל זה יש ללמד זכות נת על מתברים. שאם אדם מעיק בספר ומוצא כו שגיאה, אל ימהר ללגלג עליו ולספר בקלונה אלא יתלה החסרון ברעתו ויהער ברבריה שבוראי נתייגע עליהם. ואל ינדע כמנהג האנשים המחפשים מומים בספרים, וכשמוצאים שגיאה מתכבדים בקלון חבריהם ומפרסמים הדבר ברבים. ומשולים הם לובובים המניחים המקומות הבריאים שבנוף ופוגים אל מקומות השחין. (יב) וכל הרך את חבירו לכף זכות צם בשמים דנים אותו לכף זכות. וכבר נתבאר בהקדמה הכוללת לספרי מעם לוענ כמה מצשיות בענין זה- (יב) שהריו שלמעלה מחצורר כשיש סיטרוג על האדם מלמטתו כמו שנאמר וחיות כי יצפק אלי ושמעתי כי חנון אני (שמוח כב). אם כן

כלותר] שלא חלותר לקיים שלום ביולי כרים יספים לי כל לורי ללא שנהי שלהנט : ויודי שוכל שמים

שניכם. לפי שלין צכר כלום נשום כום שומור

נו שבר מכי מעד ביום ביום (משותם ולה ביום

לישול שכרם: [הרשימי בסבר פרוך שלחק ובייתום מלתידון של מערבות כיו ולימד לכם של מכיו

כמבדים וכך חלם כמכדים שמשמצין פון כרכ של

מנת שנה לכנו פרם ולה פרום להם המסה ומסרי

שביל רניל לושרכן נהפכי למיטחות רשיכל כבלים

מכיכם וחוקן ובישחין דר חצי כן ישני יוםי כן יותן קנף פכם , משחינות קלו את בשנים: בית ומד למכום, ולשד עם: חדי

מושכק נינכר כנליכם . שחכם ושמשן: בצכא .

כמדם שכום נחם וחשב ושתוב לוחמין ולה כמדם

שמש שנו הן פנוח לואה. משם לרי

רומות להכנס שוברי דרכים [דכן חמר כיום: (1) ויהור בניהו נמדבר - [ה] ובי ביהו בחוכר

Talmud Taanis 23a

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

מוכח וכנה בנין ישה מחש נג"ב

מכבוה כתמכים ניתרום של שמנת

מבקוק (ו) כול משמרתי אמונה:

בפינה ולפ נמום - ביפה פוחר ולפ

נמים בנישומת כמסדל קלת מחת וות שלו נידור ממר פליום המסים: פל מיי ביול פודלם להפחום מלו וממס(י) על מיי ביול פודלם להפחום מלו וממס(י) על

במרכם הביון שנמים מוכי במים

כבים סול: ממסון ופעריות - עולי"ן נומין שינו מומים מבמים דוש משל ביכה כין: ממולו שדי מפר

ואדם נקל (ח): למחל - שמנין

מו ככור הוב שטנים וערים ואור one to about the p to

בשר מליכו - בורת עליכם נמרם

ומשמה של נשמם כיוז של חלים

וכבים לל מכללים שתים משחלל.

ממים (פן שלוים נשמו מילי לא

יסכ כונים כלוב על וממר כי חם

לפי דנרי (פוכם פ אן חלהה כונם FOR ANY TO IT SEE THE

שמופספת מסומל מל יחב א

יה כא (די אנופח שתו: ממכעל י

देश तको दर्शकर (१) वर वर्ष

ואן ניה (יף די): עובלי ברה פולה כוני מונה בריו פולה: כונד בעבם

(פ) המהכממה - ום כלל רכשות וכלל שמם חלן סורו - החלו: למסובות - שמורן: זה שפיה אלי חדוב לנוי להם החם סופלון - מן סורסה שמלה של היה נשה המהלון - מן סורסה שמלה שלים. נות הכי דרים הכין היצירי לעורה במות הבידות להבידות בי של המות להיי הוא המעולת היא המות המות הבידות מהה עות במשרם (כי דרים): את הציער לעורה במות הציער היא המות בשל המות להיי המי המעולת המות המות המות המות המות המות המו במשרם של ב' לילוח במות תמיע בתי המותו על המה של: לילוח: "אך המעולתי להן הייו: הייו המות המות של המה עות המה עות

נכל סכים שנשים סנה: שקעין שני תמנתה - נסחים זו ליחל וצים שנתין שכן נחלמים (כ) וים וכי שנשי שנו וים וים הפין שנו וים

הצנו ותנה: סוכתום י סיב כבו חודה אור בעתם בלילי רביעיות ובלילי שבתוח שכו מצינו "ביכר שכעון בן שכח "שורו לדם נשמים בלילי רביעיות וכלילי שבתות עד שבעשו וצום בכליות ושעורים כנרעיני דחים וערשם כדינדי זהב וצירו מים דונמא

לחוות לדוריע כמה החמא נודם שנאמר משוועכת דבע אלה הימשויכה כנק הפוב מבם וכן מצינו בינד החדום שתו עוסקן בכנין בהבדקוחה יוורין נשטים בלילה לם די נשבר דרוח תחפות העבים ואדק הדבה

אור הדה התפונה הענים ודרך הדבה להיים של המול הפונה כבל א פי היים של המול הבי בדהו של היים בעוד מול בדי היים של היים בי היים ב

משפק היי לי מינות היי לי מינות היי היי לי מפה מפה מבלה פי הבית ושיפון היי מינות היינות ה

לודה מכוכה והקום של האבר עה דוד שההו של הנבידו בתנולדן ושח קינם ישיע דוד שההו בישר הבידו בתנולדן מלא בידו בידו האבר עה דוד שההו של הנבידו בתנולדן ומלא בבר בכך מלאה בבר בכך מלאה בבר בכך מלאה בבר בכך מלאה בבר המלא הוא היא המלאה בידו אבר ב

Soleveitchik, quoted in Man of Faith in the Modern World, Besdin, chapter 5

Maimonides as explained by Ray J.B.

תוד מומינום ספרים מות כין נשירים פון סשים [כון משים כין נודים כין בפרם יקרא סומולמה יומו כאדם מפי אפין לו עובם פלון אבו יומה שם פו דרך

יש כו לפרן מן סרמה ומפר עם התוכם שנדים מחבכה לה הכיחו פירשה לנמרי ויקי שנה שום שניבם כי כנר כל בתורה המלום בירוה והול אתר [4] את כי אלפיך חירה ואתרו בחכנים עבוד שלהלט עבוד עירולה ולמבר המוכב למ שכח דבר ממם שלה נושותו וכירם לה ישה דנב ממם שהוכר ממשמו כי ליומה ממם וכול נמנית לה ממשה וכ"ש במלות השתניות ופיו לום בחכם של מנורדים עם כאמר לחק ושם בער ביושם וכלמר שמש שלמר אם במפתר ילתי מלפנץ ולתר כמחד לחברו כנס כרכ לתר כפירום שלון למרש לא נתול כתכונים לחקים וכתומים וכמשר למ כיו יכולים לקת הקרלות לפי מה שהגים להם מו האמונה שולה כלמונה כרשה הסריר הוכנצים כ"ם שנה מקבן כמפדים מה להאמן כהכר שוא יכני לכנו אול כמפן שלינו כיו מונים? מתר שנים

ב אנמיננום איש פינו קבל משטען הבדיק הא הא תאיו אל תאיו בעברים הטשטשין את הדרב על מנת לקבל פרם ל) אלא דור כעברים המשטשין את המשטשין את הדב שלא. על פנת לקבל פרם ליוד מרא שנים עליכם: ך יוס בן יועור איש צדידת ויוס בן יועור איש צדידת אומר יוט בתך ביתועי להכמים יותר בתאכק בעפר רגליהם ותיי שותה להבנים במצמא את רבויהם: 77 יומי כן יותנן איש ירשלים אמשי יוד ביתך פתח ליותר () "יותצ עניים בני ביתך () "אל תיבת שיחה עם האשה לאשוו אבוד קל חומר באשת הבידו כבאן אמר הבניים כל זמן שארם מרבה שיחה עם האשה

נודם דעה לעצמו וכופל מדברי תודה ומיפו יורש ניהנם: ל יהושע כן פרוויה ונחאי הארכלי קכלו סרם יחשע בן פרחה אומר עשה לך רב ומנה לך חבר ס) חיי רן את כל האדם לכף ומת:

כים פעם מסים כים בערבר לרך רומות וכן פוב מבי (פו ושבל כתי (בדין): יחדה פניים בדי כחור של מרש שביים ומשפה בין מדיון שמש כיל דבר ומוב (א) ואבר כל מדי ביש בשל משפין בורכ ושל

radical and many danger of the state of the and plane of his one of the control of the control

20

Rabbi Shalom Noach Brozofsky in Nesivos Shalom; Chassidus essay 5

תברותא

×

מדברי הרמב"ם המובאים לעיל (מאמר רביעי)
"מצות עשה להדבק בחכמים ובתלמידיהם", משמע,
דכמו שהמצוה להדבק בחכמים כמ"כ המצוה להדבק
גם בחבריא של ת"ח. וידוע ומקובל אשר אחד מחי
דרך הבעש"ט זי"ע, שכערכו הרם של עגין ההתקשרות
לרב, כן גם ענין ההתקשרות לחברותא. והיא כתרופת
פלא לכל הענינים תקשים שאין אדם מסוגל לחשיגם
בכוחות עצמו וע"י ההתקשרות לחברותא נפתחים

בפניו כל השערים בגו"ר. ויסוד הדברים הוא כמ"ד בנועם אלימלר (פ׳ דברים). שהתיקוז הגדול ביותר ליהודי, שיכלול את עצמו עם כללות ישראל, כי יש עולם הנקרא כל ישראל, ובעולם ההוא לא מגיע שום פגם וחטא. ואף שהפרטים חוטאים לפעמים, אבל הכלל ישראל תמיד בקדושתו ואין שטן ואין פגע רע שולט עליו ותמיד צורתו חקוקה למעלה וכר, וע"כ קודם כל עשיית מצוה אומרים בשם כל ישראל, עי"ש. ומרז הס"ס מלכוביץ' זי"ע אמר כי מה שחברותא פועלת על האדם איו הרב יכול לפעול. עוד אמר. כשנגזר משמים לדחות איש יהודי מתעוררות בלבו קושיות על רבו, וכשרוצים להרחיקו עוד יותר מוצא קושיות על החברותא. וע"פ דבריו משמע דכמו שאחז"ל (סנהדרין קי.) שהמהרהר אחר רבו כמהרהר אחרי השכינה. והמתרעם על רבו כמתרעם על השכינה וכר. אותו דבר שייד גם על עניו חברותא. 7 Meiri Mishlei 17;17

חבת

לעולם ישתדל האדם שיהיה לו חבר גאמן רוח, כי החברה צורך נדול בהנהנה מדינית, ומשקפת לב האדם במבופותיו ובמועצותיו וכחודעת סודותיו, ואמרו חכמי המוסר "אדם בלי חברים כשמאל בלי ימין", ואמר אחר, כשיגיעני שמועת מות אחד מחבירי, נפל נתח מנתחי, ומשכסים האוחב הנאמן לאחוב את האוחב כנפשו, ואמר החכם "החבר הנאמן יזיק לעצמו כדי להועילך, ובעת שיתמסוך יפרח בהצלתך כהצלת נפשו", ואמרו שאדם אחד הוצרך לאוחבו על איות דבר, והודיעו הענין ואמר לו, אני מזומן לתועלתך יותר מידך, וירא להזיקך יותר מלבך, וכן משכסים האוחב הנאמן להיות אהבתו קיימת חזקת, לא תחלוף ולא תשתנה לסיבה, יאהב בעת העוני יותר מבעת העושר, ובעת הצרה יותר מבשעת הריות.

משלי יו יו

8 Avos DeRebbe Noson 8;3

פרק שמיני

א יהושע כן פרחיה ונתאי הארכלי קבלי מהם יודשע בן פרחיה אומר עשה לך לך רב וקנה לך חבר והוי רן את כל האדם לכף זכות. עשה לך רב כיצד מלמד שיעשה לו [2] את רבו קבע וילמד ממנו מקרא ומשנה מדרש הלכות ואנדות. מעם שהניה לו כמקרא מוף שיאמר לו במשנה מעם שהניה לו במדרש מוף שיאמר לו בהלכות מוף שיאמר לו בהנדה נמצא האדם ההוא (יושב במקימו) ומלא מזב וברכה: ב ו) היה רבי מאיר אומר הלומד תורה מרב אחד למה הוא דומה לאחד שהיה לו שדה אחת וורע מקצתה חמים ומקצתה שעורים (ובמקצתה זיתים ובמקצתה אילנות ונמצא האדם ההוא מלא מוכה וברכה ובזמן שלומד מב' נ' הימה למי שיש לו שדות הרבה אחת זרע חמין ואתת זרע שעורים) ונמע אחת זיתים ואחת אילנות ונמצא אחת זרע המין ואתת ארנות כלא מוב וברכה:

אדם ההוא ספור בין הארצות כלא מוב וביכה : ונכנה לה הנהבת הכלם אדם ההוא ספור בין הארצות בין מוד מיד עם ומכא עפר מעני מוד מוד מוד מיד א מודם הלב או האשו הפור א שאבר עי פכא מוד או על מוד מוד מוד מיד או האשו הפור א שאבר עי פכא מוד או על מוד מוד מוד מוד מוד מוד מוד אמר חבור מחשר

בנין יהושע

פרק שבויני יהושע ק פרחים ונהחי סתינלי קכוו מכם . מיוםי ק יושר ומיוםי ק יוחק כשיי: ירבושוע כן פרחים אומר. הכי הוה מרגוא נפוחים והכי אמרים ככולהו. רשיי לכף זכום. כשהדכר ככף מחונים וחין לי סכרע לכחן ולכחן סגון חדם שחין חם יוועים ממששיי אם לדיק אם כשע ועשה מעשה שאבצר לרוע לונות ואששר לרוע לחוכה מדת חשדות בוא לרוע לכף ושת ואומר שמחשין לפובה שד שהדע בכירור שאינו כן שאם אחם חדין חבירך לוכוח ידוע אותך מן כשמים לושוח אכל אים שמוחוק נרשע שותר לדוע לחובה שלה אמרו אלה המשד בכשירים לוקה בנוש מכלל שהמשד ברשעים אים לוקה. כשי וריב: שעם שהיח לי כתקבא זכוי . סיק דעיו דיים שיב תחלק הים נמרא אבל סברא כלוחר מרב אחד אינו רואה שימן ברכה עיק לעיל סיג דים מרב אי. ועירובין כיג עיא: וכולא עוב וברכה . וכרחיתה לקמן טובים בנים וכוי חשר יש להם שכר שוב נממלם (קהלת ד): וקנד לך חבר. כדרך קנין סחורת שמחד מדקדק שלח יהחנה עלמו כמקח רע . מפרשים . וע"ו חמש משפולים ככל יום הצילע מחנר רע וחגב אמינא מלהא שוד כוונה כוה הצילני מהבר- רע שלא ינערך לקבל נדקה ופרושתו מאדם רשע ורע כי ע"כ לריך ליתן לו חלק לעוביב בניש ווקיר הנאון מבריל מסרתב כבי דים דקוק שלה אמר קנה לך חלמיד שאין ראני למשת דבר זם למשת החדם לפימו לרב וליקח לפומו שם חשינות לותר חלמוד ממני כמו שמשים בחרמת כלנו הובח בתרים . וכוון לל האמת כדליהה לתחן פי"א דים ושנא את הככמת וכרי שנאמר יהללך זר וכרי . ועיש כבי ד"ח מה שתהלק כזה עי שנידו כת להעתיד חלמירים כרכה וראני. כבר הזכירו לעיל והעתידו חלמירים הרכה וכדחימה כפ"ו דיים ע"כ פ"ם: חבירן מחירו . לכך איתא נכרכות ד"א חרי מכתכן מילייםו בספר הוכרומת חד לא מכתכ

Reb Menachem Mendel of Vitvask in Likutei Amarim 34;4

> ערכי החסידות חברים

ייש בכל אחד ואחד מישראל דבר יקר ונקודה טובה מיוחדת מה שאין בחבירו. ומבחינת הנקודה הזאת הוא בבחי' צדיק לגבי חבירו, וכן חבירו הוא בחינת צדיק נגדו כפי הנקודה טובה שלו. וע"ז נאמר: "ועמך כולם צדיקים" (ישעיה ס, כא) היינו שיש בכ"א נקודה טובה מיוחדת שבזה הוא צדיק, וע"כ צריכים החברים לדבר זה עם זה ביראת שמים, כי בבחינה הזאת שיש בכ"א יותר מחבירו הוא משפיע ומאיר ומעורר לב חבירו, וחבירו צריך לקבל התעוררות ובחינה הזאת ממנו" (ליקו"א לד, ד — שכל טוב עמ' ר).

10 Rav Shneur Zalman of Liadi in Tanya 32;2

ליקוטי אערים

ומ'ש בנמ' שמי שרואה ברביה שחפא מצוה לשנאתו וגם לוכר לרכו שישנאהו. היינו בחבירו בתורה ומצות וכבר קיים בו מצוח הוכח הוכיח אה עמיתך עם שאהך בחורה ובטצות ואעפ"ב לא שב מדמאו במ"ש בס' חרדים אבל מי שאינו חבירו ואינו מקורב אצלו הנה ע"ו אמר הלל הוקן הוי מהלמיריו של אהרן אוהב שלום וכר אוהב את הבריות ומקרבן לחורה. לומר שאף דרדעקים פתורת ה' ועבורתו ולכן נקרא" בשם בריות בעלמא צריך למשכן בחבלי עכותו' אהבה וכולי האי ואולי יוכל לקרבן לחורה ועבורת ה' והן לא לא הפסיד שכר שצות אהבת ריעים וגם המכורכים אליו והוכידם ולא שבו טעונוחיהם שמצוה לשנאוהם מצוה לאהבם נים ושתיהן הן אפת שנאה מצד דריע שבהם ואתכה מצד בדו'המוב הננוו שבהם שהוא ניצוץ אלכות שבהוכם המחות נפשם האלקות וגם לעורר רחמים בלכו עליה כי היא בבדו' נלוח בתוך הרע מס"א הגובר עליה ברשעי והרהפנות מכמלת השנאה ומעוררת האהכה כנודע ממ"ש ליעקב אשר פדה אה אברהם [ולא אמר דה"עה חכלית שנאה שנאחים ונו אלא על המינים והאפיקורסים שאין להם הלק באלדו ישראל בדאיתא בומרא ר"פ מ"ו דשבת

Rav Tzadok HaKohen Machshovos Chorutz pg. 166

ב' אסבות המכרים, אהבת ישראל היינו אהבת עלמו דכל ישראל גוי אחר וקומה אחת, וע"כ כא' ואהבת לריער כמוך שהוא כעלמוהו ואבר ממנו, וזהו שלימות עלמו כי האהבה הוא כאשר בשלימות הראוי לו, דזולת זה לא שייר אהבה וכמש"כ אין שלום בעלמי מטאמי, דאוהבי ד' שונאי רע וחלק השייך להש"י שונת חלק הרע, וע"כ ברותה בחברו דבר עבירה מותר ומלוה לשכאותו בפ' ע'פ (קיג ע'א) דכמור כתיב, וגס את עלמו שונא האדם השלם כשעיבר דבר עבירה ויולא משלימותו. וזהו ברית האלה שקבלו ישראל על עימס וכמש"נ לעברך בברית ד׳ ובאלתו שמקבל על עלמו כל הקללות ה"ו אם יעבור, כי מרולה ומואם

Rabbi Eliyahu de Vidas in Reishit Chochma, Shaar Anava; 29

חכמה

שער' הענוה

ראשית

תרמד

כח) ט"ל דברים צריך לעשות החבר המוכ לחבירו הנאמן, ואז תהיהונה חבורתו נאה ושלמה, בלי מרמה, ואלו הן: אי, יקדים בשלומו; בי, צריך להזמין לחבירו בכל חפציו המובים: נמן גי, וביום שמחתו; די, ישמור לו סודו ולא יגלהו; הי, יהיה לו מושיע בעת צרתו; וי, יבקרהו בחליו, וישתדל לעשות צרכיו כל ימי היותו בחליו; זי, יתעסק בצרכי קבורתו אם מת; חי, יתקן דבריו בפניו, כל שכן שלא בפניו; מי, יעבור על כל פשעיו שפשע לו, וימחול לו מיד; יי,

בפניו, כל שכן שלא בפניו, פי, יעבור על כל פשעיר שפשע לו, דיםהול לו טיו, יי,
ייכיח אותו, אם יודע בו שעשה שלא כדין; י״א, ואו יכבדנו מיד; י״ב, לא ירמה
אותו במשא ומתן; י״ג, יעשה כל מה שידור לעשות לו; י״ר, לא יכזב לו; ט״ו; יבקש

עליו רחפים תמיד, ויבקש פובתו בלבו.

ולם חבורתו במנוה"ם: חברתו וכן הוא בד"ם.

(לו) בי וביום וכני נראה שמ"ס, וצ"ל: כי — צריך להוסין לחכירו בכל חפציו המובים וכיום: שמחתו. בי — יקראהו במיטב שמותיו, וכן הוא במנוח"ס.

ולס) יפבדנו מיר בפטדו"ם: יכבדנו תמיד.

(מ) כי כאכדר"ג וכן במנודו"ם: ג'.

(b) שיצה"ר כיניהם במנוח"ם: שיש יצה"ר כיניהם אין חולקין כבוד זה לוה. ובאבות דר"ג: דין הוא שיהו חולקין כבוד זה לזה. ואח"כ הניי באכות דר"ג, ובמנוח"מ חלק הוא בסוגריים: ומנין שמלאכי השרת חולקין כבוד זה לזה, שנאמר: "וקרא זה אל זה ואמר" מה ת"ל ואמר", אלא זה אומר לחבירו את גדול ממני, אתןה) פותח בשבחו של מקום תחילה. 13 Pirkei Avos 2; 9

PIRKEI AVOT CHAPTER 2 MISHNAH 9

אָמָר לָּחָם: צְאוּ וּרְאוּ אֵיזוֹהִי דֶרָךְ יְשָׁרָה שֵׁיִרְפַּק כָּהּ הָאָרָם. רַבִּי יוֹפֵי אֲלִיעֶדֶר אוֹמֵר: עָיִן טוֹבָה. רַבִּי יְהוּשֻׁעַ אוֹמֵר: חָבֵר טוֹב. רַבִּי יוֹפֵי אוֹמֵר: שָׁבֵן טוֹב. רַבִּי שְׁמְעוֹן אוֹמֵר: הָרוֹאָה אָח הַנּוֹלְד. רַבִּי אֶלְעָנְר אוֹמֵר: לֵב טוֹב. אַמֵּר לָהָם: רוֹאָה אֲנִי אָת דִּבְּרִי אִלְעָנָר בַּן צְרָךְּ, שֶׁבְּכְלֵל דְּבָּרְיוֹ דִּבְרִיכְם. אָמֵר לָהָם: צְאוּ וּרְאוּ אִיזוֹהִי דֶּרֶּרְ צְּיָה שְׁמְעוֹן שִׁימְרֵחֵק מְפָנָה הָאָדָם. רָבִּי אֱלִיעֶדֶר אוֹמֵר: עָיִן רְעָה. רַבִּי יְהוֹשֻעַ אוֹמֵר: חָבֶּר רַע. רַבִּי יוֹפֵי אוֹמֵר: שְׁבַן רַע. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר: שְׁבַּלְ רָע. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר: הָּבְּי הַלֹּהָ מִן הַפָּקוֹם אוֹמֵר: הַבְּי הַלְּהָ מִן הַפָּקוֹם בְּלֹהָה מִן הַפְּלְּהָ בְּוֹ הַעָּרְ הָּבְּי אָתָר הַלֹּהָ בְּשְׁעוֹן בְּרָה, שֶׁבְּלְעָר אוֹמֵר: לֵב רַע. אָמַר לָהָם: רוֹאָה אַנִי אֶת הַבְּיִי אַלְעָנָר בּוֹ בְּרִי, אַלְעָנָר אוֹמֵר: לֵב רַע. אַמַר לָהָם: רוֹאָה אַנִי אֶת הַבְּיִי אַלְעָוָר בֵּן עַרָף, שֶּבְּכְלל דְּבָרִיו דִּבְרִיכְם.

14 Rabbi Avrohom Grodzensky, Toras Avrohom

אהבת הבריות

איתא כאבות פ״ב מ״ט: אמר לחם — ר׳ יוחנן בן זכאי לתלמידיו — צאו וראו אינו היא דרך ישרה שידבק בה האדם וכו׳. ר׳ יהושע אומר: חבר טוב. ר׳ יוסי אומר שכן טוב. וברבנו יונה (שם), חבר טוב: שידבק האדם בחבר טוב. שכן טוב: לבקש דירה ששכני׳ טובים, כי חברתם תדירה והנאחם מהובה בזמן שהם טובים, כך פירשו הראשונים ז״ל. ואינו דרך ישר, כי לפי דברותם עול טובה ולב טוב הם דברים שבגופו, וחבר טוב ושכן טוב משל, אחרים, ע״כ יש לפרש המשנה וכוי חבר טוב; להיות בעצמו חבר טוב לאיש אחד, לאשר לבו חפץ, ולהרגיל עצמו שתהא רוח אחרת נוחה ממנו וכן יבא באהבה עם כל הבריות. שכן טוב שיהא בעצמו שכן טוב אל כל שכיניו. ואחר היותו טוב ואותב נאמן לתמשה או שמונה בני אדם, קרוב אליו הרבר לאהוב את כל באי עולם, ונמצא מאשר בכל המדות הטובות, עכ״ל.

רבי יוחנן בן זכאי שאל את תלמידיו בכלל השלמות. איזו היא דרך טובה זישרה המובילה לשלמות האדם בכל מדותיו הטובות. שאם "ידבק בה", במדה אחת, בשלמות אמתית, יגיע על ידה למדרגת האדם הגעלה, ולהיות סוף־סוף מאושר בכל המדות הטובות. כפירוש רבנו יונה שם "שטוב לאדם: לאחוז במדה אחת בשלמות, ונקל אליו להשיג ממנה אל כל המדות החשובות, מהיותו בן כמה מדות ואיננו שלם באחת מונו.

אהבת הבריות — שם המאמר מהמו"ל, כנוס הסתדרות תלמיני ישיכת סלבודקה משרי תרצ"ז.